

квай и участь-та на ближияго твоего ради лю-
бовь-та, коя то питае за богатства-та; но ког-
да видишъ богатого предъ врата-та на бѣд-
наго, ублажавай онаго сиромаша, защото-то не
е ималъ потреба отъ никое нѣчто; ублажавай
при това и богатого, за честь-та, коя-то стру-
ва бѣдному.

815. Пространни-те разговори са отяг-
чителни (досадни) и на терпѣливи-те и на
мудры-те.

816. Колко-то повече е дебела една кни-
га (ліvre вивліонъ), толкова повече е тяжка;
при все това обаче не существува друго нѣч-
то по-добро отъ нея.

817. Да ли ти дохожда на ума, че оно-
ва кое-то любишъ единъ мѣхъ е поленъ съ
смрадъ, кровь и кости.

818. Кой-то желае да бъде великъ гос-
подарь, нека ходи въ царскы-те дворови и ще
получи желаемо-то.

819. Три нѣшта даватъ входъ близо при
Царіе-те: красни-те художества, богатства-та,
и краснорѣчіе-то.

820. Не е разумность да ходишъ въ е-
динъ путь, кой-то не познавашъ

821. Три нѣшта правятъ благодарно цар-
ствіе-то на Царіе-те: леснота-та, коя-то да-